29 de juny: Solemnitat de sant Pere i sant Pau, apòstols

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-19): En aquell temps, havent arribat Jesús a la regió de Cesarea de Filip. I (...) li diu: «Benaurat ets, Simó Barjona, perquè no t'ha revelat això ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare, que està en els cels. I jo et dic que tu ets Pere, i damunt aquesta pedra edificaré la meva Església (...)».

Sant Pere i sant Pau, apòstols de la fe

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, i des dels temps més antics, l'Església de Roma celebra la solemnitat d'aquests dos grans apòstols —mestres de la fe— com una única festa. Pere fou la "roca" posada com a fonament de l'Església; Pau, la veu donada a l'Evangeli en la seva cursa entre els gentils (els no jueus).

Reberen de Déu un tracte "peculiar". A Simó, fill de Jonàs, Jesucrist li canvià el nom, tot anunciant-li l'entrega d'una missió particular: confirmar en la doctrina els seus germans. Jesús pregà expressament per ell, per tal que la seva fe —com un do especial del Pare— mai defallís. Saule de Tars fou elegit mentre perseguia els cristians: se li aparegué el Senyor ressuscitat (uns 5 anys després de l'Ascensió), tot presentant-se-li com "Jesús, a qui tu persegueixes".

—Senyor, en llur martiri, Pere i Pau es donen una fraternal abraçada i esdevenen "germans". Concediu-me la fortalesa per a continuar la construcció de la nova Roma cristiana que ells —junts— fundaren.